

+

In dankbare herinnering aan

BROEDER VINCENT VOOGDEN

Henk

Hij is op 21 april 1919 geboren in Medan op Sumatra (Indonesië). Op 9 februari 1955 trad hij in bij de Trappisten van Abdij Koningshoeven in Tilburg en op 30 september 1957 legde hij zijn geloften af. Op 9 augustus 2009 overleed hij thuis in de abdij.

Hij werd op 12 augustus 2009 begraven op het kerkhof van Abdij Koningshoeven.

Stil en rustig, op zijn eentje en op de achtergrond heeft Broeder Vincent bijna 55 jaar in ons midden geleefd. Geboren in Indonesië uit een Nederlandse vader en een Indonesische moeder kwam hij in 1947 met zijn ouders en zus naar Nederland om een nieuw bestaan op te bouwen.

Zijn jeugd in Indonesië speelde zich af in onrustige tijden. Het einde van de koloniale tijd kwam in zicht. Er was de onrustige aanloop naar de onafhankelijkheid, met alle spanningen en conflicten die dat meebracht. Het harde kampeven heeft diepe sporen in hem nagelaten en zou zijn hele leven mede bepalen. Hij zou zich ook heel zijn leven Indonesiër én Nederlander blijven voelen met alle rijkdom, maar ook met alle innerlijke verscheurdheid die dat meebracht.

Later zou dat gevoel 'er niet helemaal bij te horen' nog versterkt worden door zijn lekenbroederbestaan. Zijn diepreligieuze geaardheid bracht hem naar het klooster. Eerst wilde hij missionaris worden bij Mil-Hill. Maar het eenzame en afgezonderde trappistenleven trok hem meer. Zo kwam hij op 28 jarige leeftijd naar Koningshoeven. Met zijn timmermansopleiding werd hij hier lekenbroeder. In het klooster bleef hij dromen van een nog eenzamer bestaan als kartuizer. Maar dat belette niet dat hij toch zijn weg en zijn plaats heeft gevonden in ons midden. Hij was altijd erg betrokken bij het reilen en zeilen van de gemeenschap en het wel en wee van zijn medebroeders. Hij kon heel attent zijn en onverwacht zijn belangstelling tonen. Van jongsaf was hij een zoeker naar de diepste oorzaken en beginselen van de schepping en van het menselijk bestaan. Dat maakte hem, vooral in eigen ogen, tot de non-conformist en de dissident van de gemeenschap. Hij kon diepdoordachte en kritische vragen stellen waarop wij dikwijls het antwoord schuldig bleven. Tot het laatste toe bleef hij ons verrassen met zijn originele denkbeelden. Het scheppingsverhaal had daarbij zijn bijzondere aandacht.

Zoals hij onder ons geleefd heeft, zo is hij ook gestorven, op zijn eentje. Nu zijn alle mysteries voor hem opgehelderd in het licht van God die hij altijd met hart en ziel en verstand gezocht heeft. Hij ruste in vrede.